

USTAWA REPUBLIKI LITEWSKIEJ O ZAPOBIEGANIU KORUPCJI

Nr IX-904
z dnia 28 maja 2002 r.
Wilno

ROZDZIAŁ PIERWSZY PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1 Cele Ustawy

Niniejsza ustawa określa główne zasady, cele i zadania działalności w zakresie zapobiegania korupcji wśród funkcjonariuszy publicznych i w sektorze prywatnym, środki zapobiegania korupcji i ich ramy prawne, a także organy odpowiedzialne za zapobieganie korupcji oraz ich prawa i obowiązki w zakresie zapobiegania korupcji.

Artykuł 2 Główne definicje

1. Zapobieganie korupcji oznacza wykrywanie i usuwanie przyczyn i warunków korupcji poprzez rozwijanie i wdrażanie systemu właściwych środków, a także zniechęcanie do popełniania czynów przestępnych związanych z korupcją.
2. Czyny przestępne związane z korupcją oznaczają przyjmowanie korzyści majątkowych, przyjmowanie korzyści majątkowych za pośrednictwem osoby trzeciej, wręczanie korzyści majątkowych i inne czyny przestępne popełnione w celu pozyskania korzyści osobistych dla siebie lub innych osób w ramach sektora administracji publicznej lub poprzez świadczenie usług publicznych; to jest nadużycie urzędu lub przekroczenie kompetencji, ingerowanie w rejestry publiczne lub sprzęt mierniczy, oszustwo, sprzeniewierzenie lub defraudacja własności, ujawnienie tajemnicy służbowej, ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa, przeinaczenie informacji o dochodzie, zysku lub własności, legalizacja przychodów z przestępstwa, ingerencja w działania funkcjonariusza publicznego lub osoby pełniącej funkcje z zakresu administracji publicznej, lub inne czyny przestępne, jeśli są popełniane w celu poszukiwania lub domagania się korzyści majątkowych, wręczania korzyści majątkowych, zatajenia lub ukrycia czynu przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowych.
3. Agencja państwowa lub samorządowa oznacza instytucję rządową lub samorządową, a także agencję publiczną, której jednym z podmiotów założycielskich jest instytucja lub agencja rządowa lub samorządowa.

4. Kierownik agencji oznacza funkcjonariusza publicznego wybranego w drodze konkursu lub na podstawie zaufania politycznego (osobistego), by zarządzać agencją, oraz kierownika agencji, której jednym z podmiotów założycielskich jest instytucja lub agencja rządowa lub samorządowa.
5. Agencja pozarządowa oznacza jednostki prawne Republiki Litewskiej z wyjątkiem tych określonych w ustępie 3 artykułu 2.

Artykuł 3

Cele i zadania zapobiegania korupcji

1. Zapobieganie korupcji ma na celu sprawienie, by korupcja oddziaływała w najmniejszy możliwy sposób na rozwój gospodarki i demokracji, powstawanie dobrobytu, wzmacnianie bezpieczeństwa narodowego i poprawę jakości usług publicznych.
2. Główne zadania w zakresie zapobiegania korupcji są następujące:
 - 1) wykrywać i usuwać przyczyny i warunki istnienia korupcji;
 - 2) zniechęcać ludzi do popełniania czynów przestępnych związanych z korupcją;
 - 3) zapewnić praktyczną i skuteczną regulację prawną dla zapobiegania korupcji;
 - 4) stworzyć właściwy i skuteczny mechanizm organizacji, wdrażania, nadzoru i kontroli zapobiegania korupcji przy użyciu środków prawnych, organizacyjnych, gospodarczych i społecznych;
 - 5) zaangażować opinię publiczną i organizacje publiczne w zapobieganie korupcji;
 - 6) promować przejrzyste i otwarte świadczenie usług publicznych.

Artykuł 4

Zasady zapobiegania korupcji

Wdrażanie zapobiegania korupcji odbywa się z poszanowaniem następujących zasad:

- 1) legalności – środki zapobiegania korupcji będą wdrażane w poszanowaniu wymogów Konstytucji, ustaw i innych aktów prawnych Republiki Litewskiej oraz w sposób zapewniający przestrzeganie podstawowych praw i wolności człowieka;
- 2) powszechnego zastosowania – każdy może być podmiotem zapobiegania korupcji;
- 3) współpracy – skuteczność środków zapobiegania korupcji jest zapewniana poprzez koordynację działań wszystkich organów odpowiedzialnych za zapobieganie korupcji, wymianę istotnych informacji pomiędzy nimi i świadczenie sobie przez nie nawzajem pomocy;
- 4) konsekwencji – zapewnienie skuteczności środków zapobiegania korupcji poprzez nieustanny nadzór i przegląd wyników stosowania środków zapobiegania korupcji i regularne przedstawianie propozycji dotyczących zwiększenia skuteczności tych środków instytucjom, które mają właściwe kompetencje, by wprowadzić takie propozycje w życie.

ROZDZIAŁ DRUGI

ŚRODKI ZAPOBIEGANIA KORUPCJI

Artykuł 5

Środki zapobiegania korupcji

Środki zapobiegania korupcji są następujące:

- 1) analiza zagrożenia korupcją;
- 2) programy antykorupcyjne;
- 3) ocena ustawodawstwa i projektów ustawodawczych pod kątem antykorupcyjnym;
- 4) udzielanie informacji dotyczących osoby ubiegającej się o stanowisko w agencji rządowej lub samorządowej lub takie stanowisko zajmującej;
- 5) dostarczanie informacji do Rejestru Funkcjonariuszy Publicznych i Osób Prawnych;
- 6) kształcenie i informowanie opinii publicznej;
- 7) upublicznianie wykrytych przypadków korupcji;
- 8) inne środki zapobiegania korupcji określone prawem.

Artykuł 6

Analiza zagrożenia korupcją

1. Analiza zagrożenia korupcją oznacza analizę pod kątem antykorupcyjnym działalności agencji rządowej lub samorządowej, prowadzoną zgodnie z procedurami określonymi przez Rząd, i prezentację umotywowanego raportu na temat programów antykorupcyjnych oraz składanie propozycji dotyczących ich treści, a także wydawanie zaleceń dotyczących dodatkowych środków zapobiegania korupcji agencji rządowej lub samorządowej o właściwych kompetencjach.
2. Kierownik agencji rządowej lub samorządowej, jednostki strukturalnej takiej agencji lub osoba upoważniona przez kierownika odpowiedniej agencji rządowej lub samorządowej do zapobiegania i kontroli korupcji identyfikuje, zgodnie z ustępem 3 artykułu 6 niniejszej Ustawy, obszary działalności tej agencji rządowej lub samorządowej, które są szczególnie podatne na korupcję.
3. Obszar działalności agencji rządowej lub samorządowej jest uznawany za szczególnie podatny na korupcję, jeśli spełnia jedno lub kilka z następujących kryteriów:
 - 1) w tym obszarze działalności zostały popełnione czyny przestępne związane z korupcją;
 - 2) jej głównymi funkcjami są sprawowanie kontroli i nadzorowanie;
 - 3) nie ma szczegółowych regulacji dotyczących funkcji i zadań, brak jest także procedur operacyjnych i decyzyjnych dla poszczególnych funkcjonariuszy publicznych;

- 4) działalność jest związana z wydawaniem lub ograniczaniem pozwoleń, koncesji, przywilejów lub innych szczególnych uprawnień;
 - 5) większość decyzji nie wymaga zatwierdzenia przez inną agencję rządową lub samorządową;
 - 6) istnieje dostęp do informacji klasyfikowanych jako tajemnica państwowa lub służbowa;
 - 7) przypadki niewłaściwego zachowania zostały stwierdzone w poprzednich analizach zagrożenia korupcją.
4. Obszary działalności tej agencji rządowej lub samorządowej, które są szczególnie podatne na korupcję, mogą być przedmiotem analizy zagrożenia korupcją.
5. Określając potrzebę przeprowadzenia analizy zagrożenia korupcją agencji rządowych lub samorządowych, Specjalna Służba Śledcza ocenia, czy działalność przedmiotowej agencji rządowej lub samorządowej spełnia jedno lub kilka z następujących kryteriów:
- 1) były podejmowane próby wpłynięcia na urzędników agencji rządowej lub samorządowej lub na ich decyzje w sposób sprzeczny z określonymi prawem procedurami;
 - 2) czyny przestępne związane z korupcją zostały wykryte w innych agencjach rządowych lub samorządowych, które spełniają podobne funkcje jak przedmiotowa agencja;
 - 3) system nadzoru nad działalnością przedmiotowej agencji rządowej lub samorządowej został udoskonalszony;
 - 4) podejmowane decyzje są związane z korzyściami majątkowymi osób obsługiwanych przez przedmiotową agencję;
 - 5) wykryto przypadki łamania procedur (na przykład przy wykorzystaniu środków z budżetu, składaniu zamówień lub podejmowaniu innych decyzji);
 - 6) agencja rządowa lub samorządowa samodzielnie zarządza środkami przydzielanymi z budżetu;
 - 7) Organ Kontrolny Państwa, rzecznik praw obywatelskich lub inna instytucja kontrolna lub nadzorująca wykryła nieprawidłowości w działalności przedmiotowej agencji rządowej lub samorządowej;
 - 8) istnieją inne informacje wskazujące na oznaki korupcji w działalności przedmiotowej agencji rządowej lub samorządowej (wywiad, skargi i informacje od obywateli, informacje podawane przez media lub w inny sposób dostępne).
6. Analiza zagrożenia korupcją obejmuje wszystkie obszary działalności agencji rządowej lub samorządowej, które są szczególnie podatne na korupcję, a także systemy nadzoru nad tymi obszarami.
7. Analiza zagrożenia korupcją jest przeprowadzana przez Specjalną Służbę Śledczą zgodnie z procedurami określonymi przez Rząd.
8. Procedura prowadzenia analizy zagrożenia korupcją zostanie przedstawiona przez Specjalną Służbę Śledczą i zatwierdzona przez Rząd.

Artykuł 7

Programy antykorupcyjne

1. Programy antykorupcyjne mogą mieć zasięg narodowy, sektorowy, departamentalny lub inny.
2. Narodowy Program Antykorupcyjny zostanie stworzony, a jego wdrożenie jest zorganizowane i nadzorowane przez Rząd z udziałem Specjalnej Służby Śledczej.
3. Programy antykorupcyjne sektorowe (obejmujące obszary działalności kilku agencji rządowych lub samorządowych), departamentalne lub inne, są rozwijane przez agencje rządowe, samorządowe i pozarządowe, którym powierzono rozwijanie takich programów na podstawie Narodowego Programu Antykorupcyjnego lub innych ustaw. Departamentalne programy antykorupcyjne mogą być także rozwijane przez agencje rządowe i samorządowe, w których przeprowadzono analizę zagrożenia korupcją i wynikała z niej propozycja rozwinięcia takiego programu.
4. Rozwijanie programów antykorupcyjnych podlega wymogom niniejszej Ustawy, Narodowego Programu Antykorupcyjnego lub innych ustaw, z uwzględnieniem propozycji przedstawianych przez Specjalną Służbę Śledczą i innych informacji dostępnych Służbie.
5. Narodowy Program Antykorupcyjny zostanie przedłożony przez Rząd i zatwierdzony przez Sejm (Seimas) Republiki Litewskiej. Inne programy antykorupcyjne wymagają akceptacji kierownika agencji rządowej, samorządowej lub pozarządowej, która rozwinęła przedmiotowy program. Kierownik agencji ponosi osobistą odpowiedzialność za wdrożenie zatwierdzonego przez siebie programu.
6. Kierownicy agencji lub ich jednostek strukturalnych lub osoby upoważnione przez kierownika odpowiedniej agencji rządowej lub samorządowej do zapobiegania i kontroli korupcji w agencji, koordynują i nadzorują wdrożenie programów. Specjalna Służba Śledcza monitoruje wdrażanie przedstawianych przez siebie propozycji.

Artykuł 8

Ocena ustawodawstwa i projektów ustawodawczych pod kątem antykorupcyjnym

1. Agencja rządowa lub samorządowa przygotowująca projekt lub przyjmująca akt ustawodawczy regulujący publiczne relacje szczególnie podatne na korupcję, przeprowadza ocenę projektu pod kątem antykorupcyjnym i bada oceny tego samego projektu pod kątem antykorupcyjnym przeprowadzone przez inne agencje rządowe lub samorządowe.
2. Ocena istniejącego ustawodawstwa pod kątem antykorupcyjnym jest przeprowadzana z uwzględnieniem praktyki jego zastosowania i zostanie podana do wiadomości agencji rządowej lub samorządowej, która je przyjęła lub z inicjatywy której zostało ono przyjęte. Agencja ustala, czy byłoby stosowne zmienić przedmiotowy akt legislacyjny.
3. Specjalna Służba Śledcza może dokonać oceny ustawodawstwa i projektów ustawodawczych pod kątem antykorupcyjnym z własnej inicjatywy lub na wniosek Prezydenta Litwy, przewodniczącego Sejmu, Premiera, Komitetu Parlamentarnego, Komisji, grupy parlamentarnej lub ministra.

Artykuł 9

Udzielanie informacji dotyczących osoby ubiegającej się o stanowisko w agencji rządowej lub samorządowej lub takie stanowisko zajmującej

1. Udzielanie informacji dotyczących osoby ubiegającej się o stanowisko w agencji rządowej lub samorządowej lub takie stanowisko zajmującej, oznacza udzielanie obiektywnych informacji o osobie ubiegającej się o stanowisko w agencji rządowej lub samorządowej lub takie stanowisko zajmującej, które zostały zebrane w sposób zgodny z prawem i znajdują się w posiadaniu organów ścigania lub instytucji kontrolnych, kierownikowi agencji lub politykowi pełniącemu funkcję państwową, który powołał lub powołuje takiego funkcjonariusza publicznego, które jest przeprowadzane w sposób zgodny z procedurą określoną przepisami prawa na żądanie kierownika agencji, której to dotyczy, lub polityka pełniącego funkcję państwową (z wyjątkiem kandydatów na stanowiska określone w ustępie 2 artykułu 9 niniejszej ustawy), lub z inicjatywy organów ścigania lub instytucji kontrolnych, aby zapewnić, by tylko osoby o nienaganej reputacji zajmowały stanowiska w agencjach rządowych lub samorządowych.
2. Udzielenie takich informacji jest obowiązkowe w przypadku kandydatów na stanowiska w agencjach rządowych i samorządowych, którzy muszą zostać powołani przez Sejm, Prezydenta, przewodniczącego sejmiku, rząd lub premiera, lub na stanowiska kierownika lub zastępcy kierownika agencji rządowej lub samorządowej, wiceministra, podsekretarza stanu, podsekretarza, zastępcy burmistrza, gdy jest powoływany przez władze samorządowe, kierownika lub zastępcy kierownika agencji podlegającej ministerstwu.
3. Decyzję o złożeniu wniosku do Specjalnej Służby Śledczej o informację o przedmiotowej osobie podejmuje kierownik instytucji państwowej lub samorządowej, który powołuje lub powołał daną osobę na stanowisko, lub polityk pełniący funkcję państwową. Podejmując tę decyzję, należy uwzględnić urząd, charakter obowiązków i dostęp do informacji w odniesieniu do osoby kandydującej na stanowisko lub sprawującej stanowisko w agencji rządowej lub samorządowej. Ocenione zostaną także pilność i uzasadnienie takiej decyzji.
4. Pisemny wniosek złożony do Specjalnej Służby Śledczej dotyczący informacji o osobie sprawującej urząd w agencji rządowej lub samorządowej musi być uzasadniony i przedstawione muszą zostać informacje, które wzbudzają poważne wątpliwości odnośnie wiarygodności danej osoby.
5. Informacji o osobie kandydującej na stanowisko lub sprawującej stanowisko w agencji rządowej lub samorządowej udziela Specjalna Służba Śledcza po otrzymaniu pisemnego wniosku kierownika instytucji państwowej lub samorządowej, który powołuje lub powołał daną osobę na stanowisko, lub polityka pełniącego funkcję państwową. Specjalna Służba Śledcza zbiera i przedstawia na piśmie informacje, które posiada sama Służba, Departament Policji podległy Ministrowi Spraw Wewnętrznych, Rejestr Funkcjonariuszy Publicznych i, jeśli jest to potrzebne, informacje będące w posiadaniu innych organów ścigania lub instytucji kontrolnych. Organy ścigania lub instytucje kontrolne mogą także przedstawić posiadane przez siebie informacje kierownikowi agencji lub politykowi pełniącemu funkcję państwową z własnej inicjatywy.

6. Kierownik agencji lub polityk pełniący funkcję państwową powiadomi osobę, na temat której przedstawiana lub żądana jest informacja, o decyzji o zwróceniu się o informację lub o otrzymaniu informacji od organów ścigania lub instytucji kontrolnych nie później niż 3 dni od momentu, gdy nastąpi takie zdarzenie.
7. Informacja ta, z wyjątkiem tych jej części, które zawierają informacje tajne, jest ujawniana osobie, której dotyczy.
8. Osoba, w odniesieniu do której podjęto decyzję o złożeniu wniosku o informację, może zaskarżyć do sądu tę decyzję i (lub) przedstawioną informację.
9. Przedstawiona w powyższy sposób informacja stanowić będzie jedną z podstaw do oceny wiarygodności osoby kandydującej na stanowisko lub sprawującej stanowisko w agencji rządowej lub samorządowej. Osobie, która utraciła zaufanie, można odmówić powołania na stanowisko w agencji rządowej lub samorządowej lub może ona zostać odwołana ze stanowiska zgodnie z procedurą określoną w Ustawie o Służbie Cywilnej lub innych aktach ustawodawczych.
10. Kierownik agencji lub polityk pełniący funkcję państwową może użyć przedstawionej informacji wyłącznie w celu oceny wiarygodności osoby kandydującej na stanowisko lub sprawującej stanowisko w agencji rządowej lub samorządowej. Kierownik agencji lub polityk pełniący funkcję państwową nie przekazuje informacji przedstawionych mu przez organy ścigania lub instytucje kontrolne osobom trzecim, z wyjątkiem okoliczności przewidzianych prawem.
11. Specjalna Służba Śledcza, zgodnie z prawem i na podstawie informacji udzielonych na podstawie odpowiedniego wniosku i przedstawionych przez inne organy ścigania lub instytucje kontrolne, może wszcząć dochodzenie zgodnie z procedurą określoną w aktach ustawodawczych.
12. Procedura udzielania informacji o osobie kandydującej na stanowisko lub sprawującej stanowisko w agencji rządowej lub samorządowej zostanie określona przez Rząd.

Artykuł 10

Kształcenie i informowanie opinii publicznej

1. Edukacja antykorupcyjna stanowi element zwiększania świadomości opinii publicznej w celu budowania godności i motywacji obywatelskiej, wspierania świadomości osób dotyczących ich praw i obowiązków społecznych, oraz idei państwa litewskiego, a także zapewnienia wdrożenia celów zapobiegania korupcji.
2. Edukacja antykorupcyjna opinii publicznej jest prowadzona w instytucjach edukacyjnych wszelkiego typu i wszystkich poziomów zgodnie z odpowiednimi programami edukacyjnymi, za pośrednictwem mediów i innych środków.
3. Agencje rządowe lub samorządowe informują opinię publiczną przez media o podejmowanych w ramach walki z korupcją czynnościach.

Artykuł 11

Dostarczanie informacji do Rejestru Funkcjonariuszy Publicznych i Osób Prawnych

1. Do Rejestru Funkcjonariuszy Publicznych dostarcza się informacje o funkcjonariusza publicznych, którzy zostali uznani za winnych czynów przestępnych związanych z korupcją na podstawie ostatecznego i prawomocnego wyroku sądowego, lub przeciw którym prowadzone było postępowanie administracyjne lub dyscyplinarne z powodu poważnych nadużyć urzędu, związanych ze złamaniem przepisów Ustawy o godzeniu interesu prywatnego i publicznego w służbie cywilnej i popełnionych w celu uzyskania nielegalnych zysków lub przywilejów dla siebie lub innych osób.
2. Do Rejestru Osób Prawnych dostarcza się informacje o osobach prawnych, które zostały uznane za winne aktów przestępnych związanych z korupcją na podstawie prawomocnego wyroku sądowego, lub których pracownik lub upoważniony przedstawiciel został uznany na podstawie prawomocnego wyroku sądowego, za winnego aktów przestępnych związanych z korupcją w ramach jego działania, na korzyść lub w interesie przedmiotowej osoby prawnej.
3. Agencja rządowa lub samorządowa, która wydała lub odwołała decyzję, że czyny określone w ustępie 1 i 2 artykułu 11 niniejszej ustawy zostały popełnione, powiadomi o tym fakcie zarządzających Rejestrem Funkcjonariuszy Publicznych i (lub) Osób Prawnych w ciągu 14 dni od daty wejścia w życie takiej decyzji.
4. Informacje określone w ustępie 1 i 2 artykułu 11 niniejszej ustawy stanowią jedną z podstaw do oceniania wiarygodności osób fizycznych lub prawnych. Osoby, które utraciły zaufanie, mogą podlegać restrykcjom określonym w niniejszej i w innych ustawach.
5. Procedura udzielania informacji z rejestru zostanie określona w regulaminie odpowiedniego rejestru.

ROZDZIAŁ TRZECI

ORGANY ZAPOBIEGANIA KORUPCJI, ICH PRAWA I OBOWIĄZKI W ZAKRESIE ZAPOBIEGANIA KORUPCJI

Artykuł 12

Organy zapobiegania korupcji

Zapobieganie korupcji, tak jak to określono w niniejszej ustawie, będzie realizowane przez następujące organy:

- 1) Rząd;
- 2) Główna Państwowa Komisja Etyczna;
- 3) Specjalna Służba Śledcza;
- 4) inne agencje rządowe, samorządowe i pozarządowe.

Artykuł 13

Rząd

Wdrażając niniejszą Ustawę, Rząd:

- 1) zapewni, by środki zapobiegania korupcji były wdrażane przez ministerstwa i podlegające mu agencje;
- 2) przeznaczy odpowiednie środki na skuteczne wdrożenie środków zapobiegania korupcji;
- 3) opracuje wraz ze Specjalną Służbą Śledczą Narodowy Program Antykorupcyjny i przedstawi go do zatwierdzenia sejmowi, a także przedstawi zalecenia zmian przedmiotowego programu;
- 4) przedstawi sejmowi zalecenia odnośnie wprowadzenia i zmian ustaw i innych aktów legislacyjnych potrzebnych do wdrożenia zapobiegania korupcji.

Artykuł 14

Główna Państwowa Komisja Etyczna

Wdrażając niniejszą Ustawę, Główna Państwowa Komisja Etyczna:

- 1) analizuje problemy etyczne, z jakimi muszą się mierzyć funkcjonariusze publiczni, i składa propozycje dotyczące programów antykorupcyjnych oraz wprowadzenia i udoskonalenia ustawodawstwa, starając się wyeliminować warunki, w których mogą się pojawiać konflikty interesów publicznych i prywatnych w służbie cywilnej;
- 2) przedstawia zalecenia sejmowi oraz innym agencjom rządowym i samorządowym w sprawie wdrażania przepisów niniejszej Ustawy;
- 3) podsumowuje zastosowanie przepisów prawnych określających wymogi etyczne dla instytucji w różnych obszarach i bierze udział w przygotowaniu i kodyfikacji takich przepisów;
- 4) wdraża przypisane jej środki zapobiegania korupcji wraz z innymi agencjami rządowymi lub samorządowymi.

Artykuł 15

Specjalna Służba Śledcza

Wdrażając niniejszą Ustawę, Specjalna Służba Śledcza:

- 1) bierze udział w pracach Rządu nad opracowaniem Narodowego Programu Antykorupcyjnego, wydaje zalecenia dotyczące jego zmian;
- 2) przedstawia Prezydentowi, Sejmowi i Rządowi propozycje dotyczące wprowadzenia i udoskonalenia nowego ustawodawstwa potrzebnego do wdrożenia zapobiegania korupcji;

- 3) bierze udział w wykonywaniu zadań Rządu w zakresie koordynacji i nadzoru nad działalnością agencji rządowych i samorządowych w zakresie zapobiegania korupcji;
- 4) wdraża, wraz z innymi agencjami rządowymi lub samorządowymi, środki zapobiegania korupcji;
- 5) wdraża, wraz z innymi agencjami rządowymi lub samorządowymi, Narodowy Program Antykorupcyjny.

Artykuł 16

Inne agencje rządowe, samorządowe i pozarządowe

1. Wdrażając niniejszą Ustawę, agencje rządowe, samorządowe i pozarządowe w Republice Litewskiej mają prawo:
 - 1) ustanawiać, zgodnie z przewidzianą prawem procedurą, wewnętrzne jednostki odpowiedzialne za zapobieganie korupcji i jej kontrolę w obszarze działalności odpowiedniej agencji rządowej, samorządowej lub pozarządowej, lub powoływać osoby pełniące te funkcje;
 - 2) składać propozycje dotyczące kwestii zapobiegania korupcji agencjom rządowym lub samorządowym;
 - 3) wprowadzać środki zachęcające do wdrażania zapobiegania korupcji w agencjach rządowych, samorządowych lub pozarządowych;
 - 4) otrzymywać informacje metodologiczne od agencji rządowych lub pozarządowych wdrażających zapobieganie korupcji, na temat zapobiegania korupcji.
2. Wdrażając niniejszą Ustawę, agencje rządowe, samorządowe i pozarządowe:
 - 1) wdrażają, w ramach swoich kompetencji, politykę państwa w obszarze zapobiegania korupcji;
 - 2) zapewniają zgodność z wymogami ustawodawstwa dotyczącego zapobiegania korupcji w agencjach rządowych, samorządowych lub pozarządowych;
 - 3) rozwijają i zatwierdzają, w ramach swoich kompetencji, programy antykorupcyjne;
 - 4) niezwłocznie usuwają przypadki łamania przepisów o zapobieganiu korupcji;
 - 5) dostarczają funkcjonariuszom Specjalnej Służby Śledczej, w sposób zgodny z procedurą ustanowioną przez Rząd, informacje niezbędne do przeprowadzenia analizy zagrożenia korupcją;
 - 6) nie tworzą, poprzez swoje działanie lub zaniechanie, warunków sprzyjających dla czynów przestępnych związanych z korupcją;
 - 7) zwiększają świadomość w kwestii zapobiegania korupcji wśród swoich pracowników.
3. Kierownik agencji rządowej lub pozarządowej jest odpowiedzialny za zapobieganie korupcji w danej agencji. Wypełniając swoją funkcję, kierownik podejmuje środki potrzebne do wdrożenia niniejszej Ustawy.
4. Środki potrzebne do wdrożenia zapobiegania korupcji w agencjach rządowych lub samorządowych lub pozarządowych są finansowane z ich własnych funduszy.

ROZDZIAŁ CZWARTY

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 17

Propozycja dla Rządu i innych wymienionych w niniejszej Ustawie agencji

Rząd i inne wymienione w niniejszej Ustawie agencje przyjmą niezbędne do wdrożenia niniejszej Ustawy akty ustawowe do dnia 1 września 2002 roku.

Podpisuje Ustawę przyjętą przez Sejm Republiki Litewskiej

PREZYDENT

VALDAS ADAMKUS